

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 620

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 iulie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
111.	— Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, pentru completarea art. 218 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și pentru completarea art. 12 alin. (5) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare 1–16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind modificarea și completarea Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, pentru completarea art. 218 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, precum și pentru completarea art. 12 alin. (5) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare

Având în vedere faptul că la data de 18 iulie 2019 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, care transpune Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la data de 5 iunie 2015,

luând în considerare faptul că la data de 19 iunie 2018 a fost publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 156/43 Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE)

2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE, cu termen de transpunere în legislația națională la data de 10 ianuarie 2020,

ținând cont de faptul că Directiva 2018/843 aduce modificări Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei care constituie principalul instrument juridic pentru prevenirea utilizării sistemului financiar al Uniunii Europene în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului, ce stabilește un cadru juridic eficient și cuprinzător pentru abordarea colectării de bani sau de bunuri în scopuri teroriste, prin impunerea obligației ca statele membre să identifice, să înțeleagă și să atenueze riscurile legate de spălarea banilor și finanțarea terorismului,

luând în considerare modificările aduse prin Directiva 2018/843 care vizează necesitatea adoptării unor măsuri legislative pentru a combate riscurile legate de problema anonimatului aferent tranzacțiilor cu monede virtuale, cum ar fi includerea furnizorilor implicați în servicii de schimb între monedele virtuale și monedele fiduciare (adică monedele și bancnotele desemnate ca având curs legal și moneda electronică ale unei țări, acceptate ca mijloc de schimb în țara emitentă) în categoria entităților raportoare pentru instituirea unor obligații în sarcina acestora care să conducă la identificarea activităților suspecte,

având în vedere că România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, trebuie să adopte măsuri în vederea îndeplinirii angajamentelor asumate în cadrul Tratatului de aderare la Uniunea Europeană prin stabilirea autorității competente să emită și să actualizeze lista cu funcțiile exacte care, în conformitate cu legislația internă, sunt considerate funcții publice importante, prin necesitatea finalizării procesului de interconectare a registrelor centrale privind identificarea beneficiarilor reali,

luând în considerare măsurile la nivelul Uniunii Europene care ar trebui să reflecte evoluțiile și angajamentele asumate la nivel internațional prin luarea în considerare a Rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU privind amenințările la adresa securității internaționale,

întrucât există elemente potențiale de afectare a eficienței mecanismului de prevenire și combatere a spălării banilor și luând în considerare procesul întârziat de transpunere a Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la data de 5 iunie 2015, care a condus la acționarea României la Curtea de Justiție a Uniunii Europene (în prezent, Cauza C-549/18, nefinalizată, având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligației de comunicare a măsurilor de transpunere a Directivei 2015/849),

având în vedere necesitatea înființării Registrului central electronic, care permite identificarea, în timp util, a tuturor persoanelor fizice sau juridice care dețin sau controlează conturi de plăți și conturi bancare identificate prin IBAN, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și casete de valori deținute de o instituție de credit pe teritoriul României, precum și asigurarea accesului Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor la acesta, în mod direct și fără întârziere, și a autorităților competente naționale pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin, precum și asigurarea accesului public la informații privind beneficiarul real, care va permite un control sporit al informațiilor de către societatea civilă și contribuie la păstrarea încrederii în integritatea tranzacțiilor comerciale și a sistemului financiar, precum și la combaterea utilizării abuzive a entităților corporative și a altor entități juridice și a construcțiilor juridice în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului atât prin acordarea de sprijin la investigații, cât și prin efectele asupra reputației, dat fiind faptul că oricine ar putea participa la tranzacții ar cunoaște identitatea beneficiarilor reali; de asemenea, facilitează punerea la dispoziție în timp util și eficient a informațiilor pentru instituțiile financiare, precum și pentru autorități, inclusiv autorități din țări terțe, implicate în combaterea unor astfel de infracțiuni; accesul la informațiile respective ar ajuta, de asemenea, investigațiile privind spălarea banilor, infracțiunile principale asociate și finanțarea terorismului.

Având în vedere necesitatea reglementării situațiilor referitoare la aplicarea măsurilor suplimentare de cunoaștere a clientelei de către entitățile raportoare, în cazul relațiilor de afaceri sau al tranzacțiilor care implică țări terțe cu grad înalt de risc, în sensul limitării acestora, în cazul în care sunt identificate deficiențe ale regimului de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului din țările terțe în cauză, cu excepția situațiilor în care sunt luate măsuri suplimentare și adecvate de atenuare sau de contracarare,

ținând cont de volumul crescut al tranzacțiilor la distanță efectuate prin intermediul sistemelor moderne digitale, apare nevoia autorizării și/sau înregistrării furnizorilor de servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare, furnizorilor de portofele digitale, obligație ce rezultă din dispozițiile art. 47 alin. (1) din Directiva (UE) 2015/849, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843.

Având în vedere nevoia consolidării legislative a mecanismului național de prevenire și combatere a spălării banilor/finanțării terorismului (format din totalitatea instituțiilor cu competențe în domeniu), cerință internațională cuprinsă atât în Recomandările FATF-GAFI, cât și în Directiva 2015/849,

ținând cont de apariția criptomonedelor și de posibilitatea utilizării lor abuzive în scopul spălării banilor/finanțării terorismului ca un fenomen relativ recent, precum și de faptul că cele mai multe state membre ale Uniunii Europene dispun de legislație specifică în domeniu, care reglementează monedele virtuale,

pentru a ține pasul cu noile tendințe, Directiva (UE) 2018/843 aduce elemente de noutate în sensul că impune măsuri suplimentare pentru asigurarea unei transparențe mai mari a tranzacțiilor financiare, a entităților corporative și a altor entități juridice, precum și a fiduciilor și a construcțiilor juridice cu o structură sau cu funcții similare fiduciilor (denumite în continuare „construcții juridice similare”), în vederea îmbunătățirii actualului cadru de prevenire și a combaterii într-o manieră mai eficientă a finanțării terorismului.

De asemenea, având în vedere monitorizarea, sub aspectul luptei împotriva spălării banilor și finanțării terorismului, de organisme internaționale — Comitetul Moneyval din cadrul Consiliului Europei, ce evaluează mai mult decât simpla transpunere a directivelor europene, respectiv evaluează conformitatea față de standardele internaționale (Recomandările FATF); în acest context, este important de menționat faptul că, din anul 2013, FATF a emis noua Metodologie de evaluare a statelor care se concentrează nu atât pe implementarea din punct de vedere legislativ a Recomandărilor, cât pe analiza eficienței sistemelor naționale, respectiv pe analiza funcționalității normelor naționale consacrate prin acte normative.

Ținând cont de ultimele evaluări internaționale în domeniu, cum ar fi Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind evaluarea riscurilor privind spălarea banilor și finanțarea terorismului care afectează piața internă și sunt legate de activități transfrontaliere — COM (2017) 340 final ori Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu referitoare la al treisprezecelea Raport privind progresele înregistrate către o uniune a securității efectivă și reală, care subliniază accentuarea eforturilor de combatere a terorismului, una dintre măsurile ce pot conduce la atingerea acestui deziderat fiind tocmai prevenirea și combaterea finanțării terorismului,

ordonanța de urgență respectă, de asemenea, și recomandările Comitetului Moneyval referitoare la alocarea resurselor financiare pentru îndeplinirea obiectivelor specifice unei unități de informații financiare independente care reprezintă garanția eficienței activităților specifice.

Având în vedere și nevoia reglementării aspectelor legate de obligația statului român cu privire la emiterea și actualizarea listei cu funcțiile care sunt considerate funcții publice importante, în conformitate cu dispozițiile art. 3 pct. 9 din Directiva (UE) 2015/849, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva (UE) 2018/843, a fost desemnată, ca autoritate responsabilă în acest sens, Agenția Națională de Integritate.

Având în vedere necesitatea completării regimului de reglementare și supraveghere a emitenților de monedă electronică și prestatorilor de servicii de plată autorizați în alte state membre care desfășoară activitate pe teritoriul României în baza dreptului de stabilire sub altă formă decât prin intermediul unei sucursale, în sensul impunerii stabilirii unui punct unic de contact, responsabil cu asigurarea respectării cerințelor legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului pentru activitatea derulată de toți agenții/distribuitorii acestora din respectivul stat membru,

ținând cont de faptul că la data de 13 februarie 2020 Comisia Europeană a comunicat autorităților române scrisoarea de punere în întârziere având ca obiect declanșarea unei acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor (infringement) pentru necomunicarea măsurilor naționale de transpunere a Directivei (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE — Încălcarea nr. 2020/2017,

luând în considerare că declanșarea acțiunii survine în contextul existenței Cauzei C-549/18 — acțiune în constatarea neîndeplinirii obligației de transpunere a celei de-a IV-a Directive privind spălarea banilor (Directiva 2015/849) pentru care Grefa Curții de Justiție a Uniunii Europene a comunicat în data de 28 mai 2020 faptul că pronunțarea hotărârii va avea loc în data de 16 iulie 2020,

în vederea evitării impunerii sancțiunilor împotriva României conform art. 260 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care accelerează mecanismul de impunere a sancțiunilor pecuniare în cazul în care Comisia Europeană sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu privire la faptul că România nu și-a îndeplinit obligația de a comunica măsurile de transpunere a unei directive în conformitate cu o procedură legislativă, având în vedere Comunicarea C (2016)8600, potrivit căreia Comisia Europeană va solicita Curții de Justiție a Uniunii Europene să aplice statelor membre care depășesc termenul de transpunere a directivelor atât o sumă forfetară care, în cazul României, potrivit Comunicării COM [2019/C309/1], va fi de minimum 1.651.000 euro, cât și penalități cu titlu cominatoriu între 1.994 euro și 119.654 euro/zi,

pentru evitarea acestei situații și pentru îndeplinirea obligației de transpunere a Directivei (UE) 2018/843, precum și pentru evitarea pe viitor a sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene,

se impune modificarea în regim de urgență a cadrului legal, fiind vorba de o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 18 iulie 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Autoritățile și instituțiile prevăzute la alin. (1), atunci când acționează în domeniul de aplicare al prezentei legi, cooperează în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a politicilor și a activităților de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.”

2. La articolul 1, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (6¹) și (6²), cu următorul cuprins:

„(6¹) În aplicarea dispozițiilor alin. (3), autoritățile și instituțiile prevăzute la alin. (1) lit. a), b) și d) transmit Oficiului o informare privind îndeplinirea responsabilităților ce le revin, conform planului de acțiune stabilit prin evaluarea națională a riscurilor, modul în care colaborează cu alte autorități și, în măsura în care aceste informații sunt disponibile, resursele financiare și umane alocate prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului.

(6²) Oficiul centralizează informațiile primite conform alin. (6¹) și transmite un raport Comisiei Europene privind măsurile luate

pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului conform planului de acțiune stabilit prin evaluarea națională a riscurilor, autoritățile implicate, contribuția fiecăreia, modalitatea de cooperare internă, resursele umane și financiare alocate pentru combaterea spălării banilor și finanțării terorismului.”

3. La articolul 1 alineatul (9), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) date privind numărul de cereri transfrontaliere de informații care au fost efectuate, primite, respinse parțial ori integral soluționate de către Oficiu, defalcate în funcție de țara parteneră.”

4. La articolul 1 alineatul (9), după litera d) se introduc două noi litere, literele e) și f), cu următorul cuprins:

„e) resursele umane alocate autorităților responsabile cu supravegherea combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului prevăzute la alin. (1), precum și resursele umane alocate Oficiului pentru a îndeplini atribuțiile prevăzute de prezenta lege;

f) numărul și tipul de acțiuni de supraveghere, numărul de încălcări identificate pe baza acțiunilor de supraveghere și sancțiuni sau măsuri administrative aplicate de autoritățile de supraveghere.”

5. La articolul 1, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Oficiul transmite anual Comisiei Europene statisticile prevăzute la alin. (10).”

6. La articolul 1, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alineatul (13), cu următorul cuprins:

„(13) Oficiul poate furniza informații suplimentare relevante altor state membre care efectuează evaluarea riscului, dacă este cazul. Un rezumat al evaluării riscului și actualizări ale acesteia, care nu conțin informații clasificate, sunt puse la dispoziția publicului, prin postarea pe site-ul Oficiului.”

7. La articolul 2 litera g), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. întreprinderea, alta decât o instituție de credit, care efectuează una sau mai multe dintre activitățile enumerate la art. 18 alin. (1) lit. b)—l), n) și n¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv furnizorii de servicii poștale care prestează servicii de plată, entitățile specializate care desfășoară activități de schimb valutar pentru persoane fizice, organizate sub forma caselor de schimb valutar, și entitățile care dețin în administrare structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare turistică și desfășoară operațiuni de cumpărare de valute de la persoane fizice;”

8. La articolul 2, literele l) și p) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„l) prin *furnizorii de servicii pentru fiducii, societăți și alte entități sau construcții juridice* se înțelege persoana fizică, precum și persoana juridică ce prestează, în calitate de profesionist, oricare dintre următoarele servicii pentru terți:

1. constituie societăți sau alte persoane juridice;
2. exercită funcția de director ori administrator al unei societăți sau are calitatea de asociat al unei societăți de persoane sau al unei asocieri în participație ori o calitate similară în cadrul altor persoane juridice sau intermediază ca o altă persoană să exercite aceste funcții ori calități;
3. pune la dispoziție un sediu social, punct de lucru, o adresă comercială, poștală ori administrativă sau orice alt serviciu similar acestora;
4. exercită calitatea de fiduciar într-o fiducie sau într-o construcție similară acesteia sau intermediază ca o altă persoană să exercite această calitate;
5. deține calitatea de acționar sau intermediază ca o altă persoană să dețină calitatea de acționar pentru o persoană juridică, alta decât o societate ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată care este supusă unor cerințe de publicitate în conformitate cu legislația Uniunii Europene sau cu standarde fixate la nivel internațional;

p) *servicii de jocuri de noroc* înseamnă orice serviciu care presupune o miză cu valoare monetară în jocuri de noroc, inclusiv în cele cu un element de abilitate, cum ar fi loteriile, jocurile de cazinou, jocurile de poker și pariurile, furnizate într-un sediu fizic sau prin orice fel de mijloace la distanță, pe cale electronică sau cu ajutorul oricărui alt tip de tehnologii care facilitează comunicarea și la solicitarea individuală a destinatarului serviciilor, care presupun licențierea de către Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc;”

9. La articolul 2, după litera r) se introduce o nouă literă, litera r¹), cu următorul cuprins:

„r¹) *monedă electronică* înseamnă moneda electronică astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emisie de monedă electronică, mai puțin valoarea monetară prevăzută la art. 3 din respectiva lege.”

10. La articolul 2, literele s) și t) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„s) termenii: *prestator de servicii de plată, instituție de plată, agent, remitere de bani* au semnificațiile prevăzute la art. 2 și

art. 5 alin. (1) pct. 2, 30, 42 și 47 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative;

t) termenii: *emitent de monedă electronică, instituție emitentă de monedă electronică, distribuitor* au semnificația prevăzută la art. 2 alin. (1), art. 4 alin. (1) lit. d) și e) din Legea nr. 210/2019;”

11. La articolul 2, după litera t) se introduc două noi litere, literele t¹) și t²), cu următorul cuprins:

„t¹) *monede virtuale* înseamnă o reprezentare digitală a valorii care nu este emisă sau garantată de o bancă centrală sau de o autoritate publică, nu este în mod obligatoriu legată de o monedă instituită legal și nu deține statutul legal de monedă sau de bani, dar este acceptată de către persoane fizice sau juridice ca mijloc de schimb și poate fi transferată, stocată și tranzacționată electronic;

t²) *furnizor de portofel digital* înseamnă o entitate care oferă servicii de păstrare în siguranță a unor chei criptografice private în numele clienților săi, pentru deținerea, stocarea și transferul de monedă virtuală;”

12. La articolul 2, după litera v) se introduce o nouă literă, litera w), cu următorul cuprins:

„w) *operațiuni care au o legătură între ele* reprezintă operațiuni a căror valoare este fragmentată în tranșe mai mici decât echivalentul în lei al sumelor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. h), i)—k), art. 7 și art. 13, care au elemente comune cum ar fi: părțile tranzacțiilor, inclusiv beneficiarii reali, natura sau categoria în care se încadrează tranzacțiile și sumele implicate.”

13. La articolul 3, după alineatul (3) se introduc patru noi alineate, alineatele (3¹)—(3⁴), cu următorul cuprins:

„(3¹) Agenția Națională de Integritate întocmește lista cu funcțiile publice importante prevăzute în legislația națională, menționate la alin. (2) lit. a)—g), pe baza datelor și informațiilor transmise de îndată de către entitățile în sarcina cărora rezidă această obligație. Agenția Națională de Integritate actualizează această listă pe baza datelor și informațiilor comunicate de entitățile în sarcina cărora rezidă această obligație, transmise nu mai târziu de 5 zile de la data intervenirii de modificări.

(3²) Organizațiile internaționale acreditate pe teritoriul României întocmesc de îndată lista cu funcțiile publice importante, în sensul alin. (2) lit. h), pe care o transmit Agenției Naționale de Integritate. Agenția Națională de Integritate actualizează această listă pe baza datelor și informațiilor comunicate de organizațiile internaționale acreditate pe teritoriul României, transmise nu mai târziu de 5 zile de la data intervenirii de modificări.

(3³) Listele prevăzute la alin. (3¹) și (3²) sunt publicate pe pagina de internet a Agenției Naționale de Integritate sub formă structurată și se transmit, exclusiv prin mijloace electronice de comunicare, ori de câte ori se impune, Comisiei Europene.

(3⁴) Agenția Națională de Integritate stabilește, prin metodologie aprobată de către președintele acesteia, modalitatea de transmitere, precum și structura datelor și informațiilor ce urmează a fi gestionate/raportate, urmând a comunica modalitatea aleasă entităților în sarcina cărora rezidă această obligație.”

14. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În sensul prezentei legi, prin *beneficiar real* se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție, o operațiune sau o activitate.

(2) Noțiunea de *beneficiar real* include cel puțin:

a) în cazul societăților supuse înregistrării în registrul comerțului și entităților corporative străine:

1. persoana fizică sau persoanele fizice care dețin sau controlează în ultimă instanță societatea supusă înregistrării în registrul comerțului prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate asupra unui procent suficient din numărul de acțiuni ori din drepturile de vot ori prin participația în

capitalurile proprii ale societății respective, inclusiv prin deținerea de acțiuni la purtător, sau prin exercitarea controlului prin alte mijloace, alta decât o societate cotate pe o piață reglementată care face obiectul cerințelor de divulgare a informațiilor în conformitate cu dreptul Uniunii Europene sau cu standarde internaționale echivalente care asigură transparența corespunzătoare a informațiilor privind exercitarea dreptului de proprietate. Deținerea a 25% plus unu acțiuni sau participare în capital al unei societăți într-un procent de peste 25% de către o persoană fizică este un indiciu al exercitării directe a dreptului de proprietate. Deținerea a 25% plus unu acțiuni sau participarea în capital al unei societăți într-un procent de peste 25% de către o entitate corporativă străină, care se află sub controlul unei persoane fizice, sau de către mai multe entități corporative străine, care se află sub controlul aceleiași persoane fizice, este un indiciu al exercitării indirecte a dreptului de proprietate;

2. în cazul în care, după depunerea tuturor diligențelor și cu condiția să nu existe motive de suspiciune, nu se identifică nicio persoană în conformitate cu pct. 1 sau în cazul în care există orice îndoială că persoana identificată este beneficiarul real, persoana fizică care ocupă o funcție de conducere de rang superior, și anume: administratorul/administratorii, membrii consiliului de administrație/supraveghere, directori cu competențe delegate de la administratorul/consiliul de administrație, membrii directoratului. Entitățile raportoare țin evidența măsurilor luate în vederea identificării beneficiarilor reali în conformitate cu pct. 1 și cu prezentul punct, precum și a dificultăților întâmpinate în procesul de verificare a identității beneficiarului real;

b) în cazul fiduciilor sau construcțiilor juridice similare — toate persoanele următoare:

1. constitutorul/constitutorii, precum și persoanele desemnate să îi/le reprezinte interesele în condițiile legii;

2. fiduciarul/fiduciarii;

3. beneficiarul/beneficiarii sau, în cazul în care identitatea acestuia/acestora nu este identificată, categoria de persoane în al căror interes principal se constituie sau funcționează fiducia sau construcția juridică similară;

4. oricare altă persoană fizică ce exercită controlul în ultimă instanță asupra fiduciei sau a construcției juridice similare din dreptul străin prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate sau prin alte mijloace;

c) în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ:

1. asociații sau fondatorii;

2. membrii în consiliul director;

3. persoanele cu funcții executive împuternicite de consiliul director să exercite atribuții ale acestuia;

4. în cazul asociațiilor, categoria de persoane fizice ori, după caz, persoanele fizice în al căror interes principal acestea au fost constituite, respectiv, în cazul fundațiilor, categoria de persoane fizice în al căror interes principal acestea au fost constituite;

5. oricare altă persoană fizică ce exercită controlul în ultimă instanță, prin orice mijloace, asupra persoanei juridice fără scop lucrativ;

d) în cazul persoanelor juridice, altele decât cele prevăzute la lit. a)–c), și al entităților care administrează și distribuie fonduri:

1. persoana fizică beneficiară a cel puțin 25% din bunurile, respectiv părțile sociale sau acțiunile unei persoane juridice sau ale unei entități fără personalitate juridică, în cazul în care viitorii beneficiari au fost deja identificați;

2. grupul de persoane în al căror interes principal se constituie ori funcționează o persoană juridică sau entitate fără personalitate juridică, în cazul în care persoanele fizice care beneficiază de persoana juridică sau de entitatea juridică nu au fost încă identificate;

3. persoana sau persoanele fizice care exercită controlul asupra a cel puțin 25% din bunurile unei persoane juridice sau entități fără personalitate juridică, inclusiv prin exercitarea puterii de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organelor de administrație, conducere sau supraveghere a respectivei entități;

4. persoana sau persoanele fizice ce asigură conducerea persoanei juridice, în cazul în care, după depunerea tuturor diligențelor și cu condiția să nu existe motive de suspiciune, nu se identifică nicio persoană fizică în conformitate cu pct. 1—3 ori în cazul în care există orice îndoială că persoana identificată este beneficiarul real, caz în care entitatea raportoare este obligată să păstreze și evidența măsurilor aplicate în scopul identificării beneficiarului real în conformitate cu pct. 1—3 și prezentul punct.”

15. La articolul 5 alineatul (1), literele e), f), h) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) auditorii, experții contabili și contabilii autorizați, evaluatorii autorizați, consultanții fiscali, persoanele care acordă consultanță financiară, de afaceri sau contabilă, alte persoane care se angajează să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane cu care persoana respectivă este afiliată, ajutor material, asistență sau consiliere cu privire la aspectele fiscale, financiare, ca activitate economică sau profesională principală;

f) notarii publici, avocații, executorii judecătorești și alte persoane care exercită profesii juridice liberale, în cazul în care acordă asistență pentru întocmirea sau perfectarea de operațiuni pentru clienții lor privind cumpărarea ori vânzarea de bunuri imobile, acțiuni sau părți sociale ori elemente ale fondului de comerț, administrarea instrumentelor financiare, valorilor mobiliare sau a altor bunuri ale clienților, operațiuni sau tranzacții care implică o sumă de bani sau un transfer de proprietate, constituirea sau administrarea de conturi bancare, de economii ori de instrumente financiare, organizarea procesului de subscriere a aporturilor necesare constituirii, funcționării sau administrării unei societăți; constituirea, administrarea ori conducerea unor astfel de societăți, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare sau a altor structuri similare, precum și în cazul în care participă în numele sau pentru clienții lor în orice operațiune cu caracter financiar ori vizând bunuri imobile; crearea, funcționarea sau administrarea de fiducii, societăți, fundații sau structuri similare;

h) agenții și dezvoltatorii imobiliari, inclusiv atunci când acționează în calitate de intermediari în închirierea de bunuri imobile, dar numai în ceea ce privește tranzacțiile pentru care valoarea chiriei lunare reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro sau mai mult;

i) alte persoane care, în calitate de profesioniști, comercializează bunuri, numai în măsura în care efectuează tranzacții în numerar a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, indiferent dacă tranzacția se execută printr-o singură operațiune sau prin mai multe operațiuni care au o legătură între ele.”

16. La articolul 5 alineatul (1), după litera g) se introduc două noi litere, litera g1) și g2), cu următorul cuprins:

„g1) furnizorii de servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare;

g2) furnizorii de portofele digitale.”

17. La articolul 5 alineatul (1), după litera i) se introduc două noi litere, literele j) și k), cu următorul cuprins:

„j) persoanele care comercializează opere de artă sau care acționează ca intermediari în comerțul de opere de artă, inclusiv atunci când această activitate este desfășurată de galerii de artă și case de licitații, în cazul în care valoarea tranzacției sau a unei serii de tranzacții legate între ele reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro sau mai mult;

k) persoanele care depozitează sau comercializează opere de artă sau care acționează ca intermediari în comerțul cu opere

de artă, atunci când această activitate este desfășurată în zone libere, în cazul în care valoarea tranzacției sau a unei serii de tranzacții legate între ele reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro sau mai mult.”

18. La articolul 5, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Instituțiile emitente de monedă electronică și instituțiile de plată din alte state membre care prestează servicii pe teritoriul României prin agenți sau distribuitori asigură respectarea obligațiilor legale incidente în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului pentru activitățile astfel prestate.

(3) În aplicarea dispozițiilor alin. (2), instituțiile emitente de monedă electronică și instituțiile de plată le impun contractual agenților și distribuitorilor prin care prestează servicii pe teritoriul României cadrul de conformare la prevederile incidente din prezenta lege și din reglementările emise în aplicarea acesteia și se asigură că sunt implementate procedurile și sistemele necesare și sunt respectate obligațiile ce le revin agenților și distribuitorilor, inclusiv prin verificări.”

19. La articolul 6, alineatul (2) se abrogă.

20. La articolul 6, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Entitățile raportoare consideră ca suspectă tranzacția ce urmează a fi efectuată în situația în care Oficiul solicită acest lucru și transmit un raport în condițiile prevăzute de art. 8 alin. (1).”

(4) Agenția Națională de Administrare Fiscală transmite de îndată un raport pentru tranzacții suspecte Oficiului atunci când, în aplicarea Regulamentului (UE) 2018/1.672 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.889/2005, din datele deținute, cunoaște, suspectează sau are motive rezonabile să suspecteze că bunurile/fondurile provin din săvârșirea de infracțiuni sau au legătură cu finanțarea terorismului sau persoana a încălcat obligațiile stabilite prin acest regulament.”

21. La articolul 7, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Entitățile raportoare au obligația de a raporta către Oficiu tranzacțiile cu sume în numerar, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, inclusiv operațiunile care au o legătură între ele.

.....
 (3) Instituțiile de credit și instituțiile financiare transmit rapoarte privind transferurile externe în și din conturi, în lei sau în valută, a căror limită minimă reprezintă echivalentul în lei a 10.000 euro, inclusiv operațiunile care au o legătură între ele.”

22. La articolul 7, alineatul (4) se abrogă.

23. La articolul 7, alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Agenția Națională de Administrare Fiscală transmite Oficiului rapoarte privind informațiile cuprinse în declarațiile persoanelor fizice privind numerarul în valută și/sau în monedă națională, care este egal sau depășește limita stabilită prin Regulamentul (CE) 2018/1.672.

(7) Raportul pentru tranzacțiile prevăzute la alin. (1), (3) și (5) se transmite Oficiului în cel mult 3 zile lucrătoare de la momentul efectuării tranzacției.”

24. La articolul 7, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Raportul prevăzut la alin. (6) se transmite Oficiului în termenul prevăzut în Regulamentul (CE) 2018/1.672 privind controlul numerarului care intră sau iese din Uniune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.889/2005, conform unei metodologii aprobate prin ordin comun al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.”

25. La articolul 8, alineatele (8) și (11) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Decizia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se comunică de îndată Oficiului, care la rândul său o comunică de îndată entității raportoare care o implementează imediat.

.....
 (11) Forma și conținutul rapoartelor prevăzute la art. 6 și 7 pentru entitățile raportoare bancare și nonbancare, precum și metodologia de transmitere a acestora sunt stabilite prin ordin al președintelui Oficiului, cu consultarea autorităților de supraveghere și a organismelor de autoreglementare.”

26. La articolul 8, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) În cazul instituțiilor emitente de monedă electronică și instituțiilor de plată care își desfășoară activitatea prin agenți sau distribuitori, obligațiile de raportare prevăzute la art. 6 și art. 7 alin. (5) le revin exclusiv instituțiilor emitente de monedă electronică și instituțiilor de plata persoane juridice române și punctelor unice de contact stabilite pe teritoriul României pentru instituțiile emitente de monedă electronică și instituțiile de plată persoane juridice străine.”

27. La articolul 8, alineatele (12) și (15) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(12) Entitățile raportoare au obligația de a transmite Oficiului rapoartele prevăzute la art. 6 și 7 numai în format electronic, prin canalele puse la dispoziție de către acesta, în forma și conținutul stabilite potrivit alin. (11).

.....
 (15) Rapoartele prevăzute la art. 6 și 7, precum și alte documente primite de Oficiu de la autorități și instituții publice prin care sunt semnalate suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, precum și suspiciuni de infracțiuni generatoare de bunuri supuse spălării banilor nu constituie petiție și nu primesc răspuns în sensul Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002, cu modificările ulterioare.”

28. La articolul 9, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Persoanele prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. f) au obligația de a transmite un raport de tranzacții suspecte numai în măsura în care nu sunt avute în vedere informațiile pe care acestea le primesc de la unul dintre clienții lor sau le obțin în legătură cu aceștia în cursul evaluării situației juridice a clientului în cadrul unor proceduri judiciare sau al îndeplinirii obligației de apărare sau de reprezentare a clientului în proceduri judiciare sau în legătură cu aceste proceduri, inclusiv de consiliere juridică privind inițierea sau evitarea procedurilor, indiferent dacă aceste informații sunt primite sau obținute înaintea procedurilor, în timpul acestora sau după acestea.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazurile în care persoanele prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. f) cunosc faptul că activitatea de consiliere juridică este furnizată în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului sau atunci când știu că un client dorește consiliere juridică în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului.”

29. După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 91, cu următorul cuprins:

„Art. 91. — (1) Oficiul informează Comisia Europeană cu privire la funcționarea și caracteristicile mecanismelor naționale prevăzute la art. 61¹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Oficiul furnizează în timp util informațiile din registrul prevăzut la art. 61¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, oricărei alte unități de informații financiare, în conformitate cu dispozițiile art. 36.”

30. La articolul 10, alineatele (1)–(3), (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Instituțiile de credit și instituțiile financiare nu vor furniza conturi anonime, cartele de economii anonime sau casete de valori anonime și nici servicii de acceptare la plată a cardurilor preplătite anonime.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), instituțiile de credit și instituțiile financiare aplică măsurile de cunoaștere a clienței tuturor titularilor și beneficiarilor conturilor anonime, carnetelor de economii anonime și a casetelor de valori anonime existente.

(3) Utilizarea în orice fel a conturilor anonime, a carnetelor de economii anonime și a casetelor de valori anonime existente nu este permisă decât după aplicarea măsurilor de cunoaștere a clienței prevăzute la art. 13, art. 16 sau, după caz, art. 17.

(6) Instituțiile de credit și instituțiile financiare trebuie să aplice proceduri de cunoaștere a clienței și de păstrare a evidențelor referitoare la aceasta cel puțin echivalente cu cele prevăzute în prezenta lege, inclusiv pentru activitatea derulată prin sucursalele, agenții, distribuitorii și filialele deținute în proporție majoritară, situate în state terțe.

(7) În cazul în care entitățile raportoare au agenți, distribuitori, sucursale sau filiale deținute în proporție majoritară situate în țări terțe în care cerințele minime privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului sunt mai puțin stricte decât cele prevăzute în prezenta lege, agenții, distribuitorii, sucursalele și filialele deținute în proporție majoritară situate în țara terță respectivă pun în aplicare prevederile prezentei legi, inclusiv pe cele privind protecția datelor, în măsura în care dreptul țării terțe permite acest lucru.”

31. La articolul 11 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) identificarea clientului și verificarea identității acestuia pe baza documentelor, datelor sau informațiilor obținute din surse sigure și independente, inclusiv, dacă sunt disponibile, a mijloacelor de identificare electronică și a serviciilor de încredere relevante prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1.999/93/CE sau a oricărui alt proces de identificare sigur, la distanță sau electronic, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat la nivel național de către Autoritatea pentru Digitalizarea României;”

32. La articolul 11, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alineatul (8¹), cu următorul cuprins:

„(8¹) Entitățile raportoare au obligația de a obține o dovadă a înregistrării beneficiarilor reali sau informații din registrele centrale ale beneficiarilor reali ori de câte ori încep o nouă relație de afaceri cu persoane care sunt supuse obligației înregistrării informațiilor privind beneficiarul real.”

33. La articolul 13 alineatul (1), după litera c) se introduc două noi litere, literele d) și e), cu următorul cuprins:

„d) când există suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, indiferent de incidența prevederilor derogatorii de la obligația de a aplica măsurile de cunoaștere a clienței stabilite în prezenta lege și de valoarea operațiunii;

e) dacă există îndoieli privind veridicitatea sau suficiența informațiilor de identificare deja deținute despre client sau beneficiarul real.”

34. La articolul 13, alineatele (8) și (9), se abrogă.**35. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 14. — Entitățile raportoare aplică măsurile de cunoaștere a clienței tuturor clienților noi. Entitățile raportoare aplică măsurile de cunoaștere a clienței și clienților existenți, în funcție de risc sau atunci când circumstanțele relevante privind clientul se schimbă sau în cazul în care entitățile raportoare au în cursul anului calendaristic relevant obligația

legală de a contacta clientul pentru a examina toate informațiile relevante referitoare la beneficiarul real sau în cazul în care entitățile raportoare au această obligație în temeiul dispozițiilor art. 62 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

36. La articolul 16 alineatul (2), partea introductivă a literei c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) factori de risc geografic — înregistrare, stabilire, reședință în.”

37. La articolul 17, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Entitățile raportoare au obligația să examineze contextul și scopul tuturor tranzacțiilor care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele condiții:

- a) sunt tranzacții complexe;
- b) sunt tranzacții cu valori neobișnuit de mari;
- c) nu se încadrează în tiparul obișnuit;
- d) nu au un scop economic, comercial sau legal evident.

(3) Entitățile raportoare au obligația să crească gradul și natura monitorizării relației de afaceri în scopul de a stabili dacă respectivele tranzacții sau activități sunt suspecte.”

38. La articolul 17 alineatul (7), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) În cazul relațiilor transfrontaliere de corespondent cu instituții respondente din alte state membre și țări terțe, care implică executarea de operațiuni de plată pentru clienții instituției respondente, instituțiile de credit și instituțiile financiare corespondente aplică, în plus față de măsurile standard de cunoaștere a clienței, următoarele măsuri, înainte de stabilirea unei relații de afaceri:”

39. La articolul 17 alineatul (14) punctul 1, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) clientul este un resortisant al unei țări terțe care solicită drepturi de ședere sau cetățenia română în schimbul transferurilor de capital, al achiziționării de proprietăți sau de obligațiuni de stat sau al investițiilor în entități corporative.”

40. La articolul 17 alineatul (14) punctul 2, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) relații de afaceri sau tranzacții la distanță, fără anumite măsuri de protecție, cum ar fi mijloacele de identificare electronică sau serviciile de încredere relevante definite în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 sau orice alt proces de identificare sigur, la distanță sau electronic, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat de către Autoritatea pentru Digitalizarea României;”

41. La articolul 17 alineatul (14) punctul 2, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) tranzacții cu petrol, arme, metale prețioase, produse din tutun, obiecte de artă și alte obiecte de importanță arheologică, istorică sau culturală, obiecte de cult sau obiecte rare cu valoare științifică, precum și fildeșul și speciile protejate.”

42. După articolul 17 se introduce un nou articol, articolul 17¹, cu următorul cuprins:

„Art. 17¹. — (1) În cazul relațiilor de afaceri sau tranzacțiilor care implică țări terțe cu grad înalt de risc identificate potrivit art. 17 alin. (1) lit. d), entitățile raportoare aplică următoarele măsuri suplimentare de cunoaștere a clienței:

- a) obțin informații suplimentare privind clientul și beneficiarul real;
- b) obțin informații suplimentare privind natura relației de afaceri care se dorește a fi stabilită;
- c) obțin informații privind sursa fondurilor și sursa averii clientului și a beneficiarului real;
- d) obțin informații privind justificarea tranzacțiilor care se dorește a fi avute în vedere sau realizate;
- e) obțin aprobarea conducerii de rang superior pentru stabilirea sau continuarea relației de afaceri;

f) realizează monitorizarea sporită a relației de afaceri, prin creșterea numărului și frecvenței controalelor aplicate și prin selectarea tipurilor de tranzacții care necesită o examinare suplimentară.

(2) În plus față de măsurile prevăzute la alin. (1), ca măsură de atenuare suplimentară, entitățile raportoare aplică, la solicitarea autorităților competente, clienților lor care desfășoară tranzacții ce implică țări terțe cu grad înalt de risc identificate prin actele delegate de către Comisia Europeană limitarea tranzacțiilor cu acestea sau a relației de afaceri, după caz, în conformitate cu obligațiile internaționale ale Uniunii Europene.

(3) În plus față de măsurile prevăzute la alin. (1), în ceea ce privește țările terțe cu grad înalt de risc identificate prin actele delegate de către Comisia Europeană, autoritățile cu atribuții de supraveghere, reglementare, autorizare și/sau înregistrare a entităților raportoare aplică una sau mai multe dintre următoarele măsuri, cu respectarea obligațiilor internaționale ale Uniunii Europene:

a) refuzul stabilirii unor filiale, sucursale sau reprezentanțe ale entităților raportoare din țara în cauză sau luarea în considerare în alt mod a faptului că entitatea raportoare relevantă provine dintr-o țară care nu dispune de regimuri adecvate de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;

b) interzicerea stabilirii de către entitățile raportoare a unor sucursale sau reprezentanțe în țara în cauză sau luarea în considerare în alt mod a faptului că sucursala sau reprezentanța respectivă s-ar afla într-o țară care nu dispune de regimuri adecvate de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;

c) impunerea unor cerințe sporite de supraveghere sau de audit extern pentru sucursalele și filialele entităților raportoare situate în țara în cauză;

d) impunerea unor cerințe sporite de audit extern pentru grupurile financiare în ceea ce privește oricare dintre sucursalele și filialele lor situate în țara în cauză;

e) impunerea obligației instituțiilor de credit și financiare de a revizui și de a modifica sau, dacă este necesar, de a înceta relațiile de corespondență cu instituțiile respondente din țara în cauză.

(4) Aplicarea măsurilor prevăzute la alin. (2) și (3) se decide sub coordonarea Oficiului, pentru toate entitățile raportoare care au sau pot avea relații de afaceri sau tranzacții care implică țări terțe cu grad înalt de risc identificate potrivit art. 17 alin. (1) lit. d).

(5) În cazul în care adoptă sau aplică măsurile prevăzute la alin. (2) și (3), autoritățile cu atribuții de supraveghere, reglementare, autorizare și/sau înregistrare a entităților raportoare iau în considerare evaluările sau rapoartele relevante, după caz, elaborate de organizații internaționale și de organisme de standardizare cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului, în ceea ce privește riscurile prezentate de anumite țări terțe.

(6) Oficiul transmite o notificare Comisiei Europene înainte de adoptarea sau de aplicarea măsurilor prevăzute la alin. (2) și (3)."

43. La articolul 18 alineatul (6), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) la cerere, copii ale documentelor pe baza cărora terța parte a aplicat măsurile de cunoaștere a clientelei prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a)—c), inclusiv, atunci când sunt disponibile, datele obținute prin mijloacele de identificare electronică, serviciile de încredere relevante prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 sau orice alt proces de identificare sigur, la distanță sau electronic, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat de către Autoritatea pentru Digitalizarea României.”

44. La articolul 19, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Persoanele juridice de drept privat, fiduciile și orice construcție juridică similară fiduciilor sunt obligate să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul lor real, inclusiv cu privire la modalitatea prin care se concretizează această calitate, și să le pună la dispoziția organelor de control și a autorităților de supraveghere, la solicitarea acestora.”

45. La articolul 19, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Beneficiarii reali ai persoanelor juridice de drept privat și ai fiduciilor și construcțiilor juridice similare au obligația să le furnizeze acestora toate informațiile necesare pentru ca acestea să îndeplinească cerințele prevăzute la alin. (1), inclusiv detaliile intereselor generatoare de beneficii deținute.”

46. La articolul 19, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele juridice, fiduciarul sau persoanele ce dețin poziții echivalente în cadrul construcțiilor juridice similare fiduciilor, astfel cum se menționează la art. 4 alin. (2), lit. b), dezvăluie statutul pe care îl au și furnizează în timp util entităților raportoare informațiile prevăzute la alin. (1) și art. 4 alin. (2) atunci când, în calitatea lor de fiduciar sau persoane ce dețin poziții echivalente în cadrul construcțiilor juridice similare fiduciilor, acestea stabilesc o relație de afaceri sau efectuează o tranzacție ocazională cu o valoare care depășește pragurile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (2).”

47. La articolul 19 alineatul (5), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) într-un registru central organizat la nivelul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în cazul fiduciilor sau construcțiilor juridice similare acestora.”

48. La articolul 19, după alineatul (5) se introduc cinci noi alineate, alineatele (5¹)—(5⁵), cu următorul cuprins:

„(5¹) În cazul în care sediul sau locul de reședință al fiduciarului sau al persoanei care deține o poziție echivalentă în construcția juridică similară se află în afara Uniunii Europene, informațiile menționate la art. 4 alin. (2) lit. b) sunt păstrate în registrul central prevăzut la alin. (5) lit. c), dacă fiduciarul sau persoana care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară se angajează într-o relație de afaceri sau achiziționează bunuri imobiliare în numele fiduciei sau al construcției juridice similare.

(5²) În cazul în care fiduciarul sau persoanele care dețin poziții echivalente într-o construcție juridică similară sunt stabilite sau își au reședința în state membre diferite sau în cazul în care fiduciarul sau persoana care deține o poziție echivalentă în construcția juridică similară se angajează în relații de afaceri multiple în numele fiduciei sau al construcției juridice similare în diferite state membre, un certificat de dovadă a înregistrării sau un extras al informațiilor privind beneficiarii reali păstrate într-un registru de unul dintre statele membre poate fi considerat suficient pentru a considera îndeplinită obligația de înregistrare.

(5³) Registrele centrale menționate la alin. (5) sunt interconectate prin intermediul platformei centrale europene instituite prin art. 22 alin. (1) din Directiva (UE) 2017/1.132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale.

(5⁴) Informațiile înregistrate în registrele prevăzute la alin. (5) sunt disponibile prin intermediul registrelor naționale și prin sistemul de interconectare a registrelor timp de 10 ani după ce persoana juridică a fost radiată, respectiv după ce motivele de înregistrare a informațiilor privind beneficiarul real al fiduciilor/construcțiilor juridice similare au încetat să existe.

(5⁵) Autoritățile prevăzute la alin. (5) cooperează cu autoritățile care gestionează registre similare din alte state membre și cu Comisia Europeană în scopul punerii în aplicare

a diferitelor tipuri de acces la registrele prevăzute la alin. (5) în conformitate cu prevederile alin. (5³).”

49. La articolul 19, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Informațiile cuprinse în registrele prevăzute la alin. (5) trebuie să fie adecvate, corecte și actualizate. Autoritățile prevăzute la alin. (5) verifică aceste aspecte și actualizează propriile registre. Autoritățile care au acces la registrele beneficiarilor reali, în măsura în care această cerință nu interferează nejustificat cu atribuțiile lor legale, informează Oficiul și autoritățile care gestionează aceste registre cu privire la orice neconcordanță între informațiile disponibile în registrele centrale privind beneficiarii reali și informațiile privind beneficiarii reali pe care le dețin.”

50. La articolul 19, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alineatul (7¹) și (7²), cu următorul cuprins:

„(7¹) Entitățile raportoare, după consultarea registrelor centrale prevăzute la alin. (5), informează Oficiul și autoritățile care gestionează aceste registre cu privire la orice neconcordanță între informațiile disponibile în registrele centrale privind beneficiarii reali și informațiile privind beneficiarii reali pe care le dețin.

(7²) Pe baza informațiilor transmise de entitățile raportoare, autoritățile care gestionează registrele beneficiarilor reali înscriu în respectivele registre, de îndată, o mențiune provizorie cu privire la existența unei neconcordanțe, iar Oficiul ia măsurile corespunzătoare pentru soluționarea acesteia, în timp util. După soluționarea neconcordanței, Oficiul solicită autorităților care gestionează registrele beneficiarilor reali radierea mențiunii provizorii. Procedura privind înscrierea/radierea mențiunilor în/din registrele beneficiarilor reali se aprobă prin ordin al ministrului justiției sau prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, după caz.”

51. La articolul 19, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Accesul la registrele prevăzute la alin. (5) lit. a) și b) este asigurat, în conformitate cu normele privind protecția datelor cu caracter personal:

a) autorităților care au competențe de supraveghere și control, organelor judiciare, în condițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, și Oficiului, în timp util, fără nicio restricție și fără a alerta persoana în cauză;

b) entităților raportoare atunci când aplică măsurile de cunoaștere a clientelei;

c) oricărei persoane fizice sau juridice.”

52. La articolul 19, după alineatul (8) se introduc două noi alineate, alineatele (8¹) și (8²), cu următorul cuprins:

„(8¹) Accesul la registrul prevăzut la alin. (5) lit. c) este asigurat, în conformitate cu normele privind protecția datelor cu caracter personal:

a) autorităților care au competențe de supraveghere și control, organelor judiciare, în condițiile Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, și Oficiului, în timp util, fără nicio restricție și fără a alerta persoana în cauză;

b) entităților raportoare atunci când aplică măsurile de cunoaștere a clientelei;

c) oricărei persoane fizice sau juridice care poate demonstra un interes legitim;

d) oricărei persoane fizice sau juridice care înaintează o cerere scrisă în ceea ce privește o fiducie sau o construcție juridică similară care deține o participație ce îi asigură controlul în orice persoană juridică de drept privat, altele decât cele prevăzute la alin. (1), în mod direct sau indirect, inclusiv prin acțiuni la purtător sau prin control exercitat prin alte mijloace.

(8²) Accesul la registrele prevăzute la alin. (5) este asigurat, în conformitate cu normele privind protecția datelor cu caracter personal, persoanelor fizice sau juridice îndreptățite conform

alin. (8) lit. c) și alin. (8¹) lit. c) și d), după caz, cu condiția înregistrării online și plății unei taxe/unui tarif administrativ(e) stabilit(e) de autoritățile prevăzute la alin. (5), care nu trebuie să depășească costurile administrative asociate punerii la dispoziție a informațiilor, inclusiv costurile de întreținere și dezvoltare a registrului. Procedura privind înregistrarea online și cuantumul taxei/tarifului se aprobă prin ordin al ministrului justiției sau prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, după caz.”

53. La articolul 19, alineatele (9), (10) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(9) Persoanele fizice și juridice prevăzute la alin. (8) și (8¹) au drept de acces la numele și prenumele, luna și anul nașterii, naționalitatea și țara de reședință ale beneficiarului real, precum și la informațiile privind natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut, în cazul persoanelor fizice și juridice prevăzute la alin. (8) lit. c) nefiind necesară justificarea unui interes în obținerea datelor.

(10) În vederea îndeplinirii cerințelor referitoare la aplicarea măsurilor de cunoaștere a clientelei referitoare la beneficiarul real, entitățile raportoare nu se vor baza exclusiv pe registrul central prevăzut la alin. (5). Aceste cerințe sunt considerate ca fiind îndeplinite prin utilizarea unei abordări bazate pe riscuri.

.....
(12) Autoritățile competente prevăzute la alin. (5) și Oficiul furnizează informațiile prevăzute la alin. (1) și (5) autorităților competente și unităților de informații financiare din alte state membre în timp util și în mod gratuit.”

54. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Entitățile raportoare, atunci când aplică măsurile de cunoaștere a clientelei, au obligația de a păstra în format letric sau în format electronic, într-o formă admisă în procedurile judiciare, toate înregistrările obținute prin aplicarea acestor măsuri, cum ar fi copii ale documentelor de identificare, ale monitorizărilor și verificărilor efectuate, inclusiv, dacă sunt disponibile, ale informațiilor obținute prin mijloacele de identificare electronică, servicii de încredere relevante prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE sau orice alt proces de identificare sigur, la distanță sau electronic, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat de către Autoritatea pentru Digitalizarea României necesare pentru respectarea cerințelor de cunoaștere privind clientela, pentru o perioadă de 5 ani de la data încetării relației de afaceri cu clientul ori de la data efectuării tranzacției ocazionale.”

55. La articolul 23, alineatele (1), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Corespunzător naturii și dimensiunii activității desfășurate, entitățile raportoare au obligația de a desemna una sau mai multe persoane care au responsabilități în aplicarea prezentei legi, cu precizarea naturii și limitelor responsabilităților încredințate, cu aprobarea conducerii entității. Documentele întocmite în acest sens se păstrează la sediul entității raportoare.

.....
(4) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică persoanelor fizice și persoanelor fizice autorizate ce au calitatea de entitate raportoare.

(5) Având în vedere natura responsabilităților încredințate persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2), autoritățile prevăzute la art. 26 alin. (1) și entitățile raportoare au obligația de a crea mecanisme de protejare a acestora, inclusiv prin acordarea dreptului de a se adresa în nume propriu pentru a semna autorităților statului încălcări de orice natură ale prezentei legi

în cadrul entităţii raportoare, caz în care identitatea acestor persoane va fi protejată corespunzător.”

56. La articolul 24 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) termenul în care elementele comune ale operaţiunilor care au o legătură între ele prezintă relevanţă, precum şi orice alte scenarii ce ar putea da naştere unor tranzacţii legate între ele.”

57. La articolul 24, alineatele (7)—(9) se modifică şi vor avea următorul cuprins:

„(7) Entităţile raportoare care fac parte dintr-un grup au obligaţia să pună în aplicare politici, proceduri şi instruirii la nivel de grup, inclusiv politici de protecţie a datelor şi politici şi proceduri privind schimbul de informaţii în cadrul grupului în scopul combaterii spălării banilor şi a finanţării terorismului, pe care le aplică şi la nivelul sucursalelor, agenţilor, distribuitorilor şi al filialelor deţinute în proporţie majoritară din statele membre şi din ţările terţe.

(8) Autorităţile de supraveghere române informează autorităţile similare din celelalte state membre, precum şi autorităţile europene de supraveghere cu privire la cazurile în care dreptul ţării terţe nu permite punerea în aplicare a politicilor şi procedurilor cerute de prevederile alin. (7), sens în care pot fi întreprinse acţiuni coordonate în vederea identificării unei soluţii. Pentru identificarea ţărilor terţe care nu permit punerea în aplicare a politicilor şi procedurilor cerute de alin. (7), autorităţile de supraveghere naţionale ţin seama de eventualele constrângeri juridice care ar putea împiedica buna funcţionare a acestor politici şi proceduri, inclusiv dispoziţiile de confidenţialitate, de protecţia datelor, precum şi alte constrângeri ce limitează schimbul de informaţii care pot fi relevante în acest scop.

(9) În cazul în care dreptul ţării terţe nu permite punerea în aplicare a politicilor şi procedurilor prevăzute la alin. (1), entităţile raportoare se asigură că sucursalele, agenţii, distribuitorii şi filialele deţinute în proporţie majoritară din ţara terţă respectivă aplică măsuri suplimentare pentru a face faţă în mod eficace riscului de spălare a banilor sau de finanţare a terorismului şi informează autorităţile competente din statul membru de origine. Dacă măsurile suplimentare nu sunt suficiente, autorităţile competente prevăzute la art. 26 aplică măsuri suplimentare de supraveghere, inclusiv măsuri prin care impun grupului să nu stabilească relaţii de afaceri sau să înceteze relaţiile de afaceri respective, să nu efectueze tranzacţii şi, dacă este necesar, să îşi încheie operaţiunile în ţara terţă.”

58. La articolul 26, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Lista autorităţilor şi organismelor prevăzute la alin. (1), inclusiv datele de contact ale acestora, precum şi orice modificări privind aceste informaţii, care vor servi drept punct de contact pentru autorităţile similare din celelalte state membre şi, după caz, pentru Autoritatea Europeană de Supraveghere, se comunică de către Oficiu Comisiei Europene.”

59. La articolul 26, alineatul (2) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(2) Autorităţile şi organismele competente prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c) şi e) vor informa de îndată Oficiul, după caz:

a) atunci când, în exercitarea atribuţiilor specifice, descoperă fapte care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanţarea terorismului;

b) cu privire la alte încălcări ale dispoziţiilor prezentei legi, constatate conform atribuţiilor specifice.”

60. La articolul 27 alineatul (6), litera f) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„f) să solicite entităţii înlocuirea persoanelor desemnate să asigure conducerea compartimentelor şi/sau a unităţilor teritoriale care au responsabilităţi pe linia aplicării politicilor şi procedurilor de cunoaştere a clientelei, diminuare şi gestionare a riscurilor de spălare a banilor şi de finanţare a terorismului.”

61. La articolul 27, alineatul (7) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„(7) Prin excepţie de la prevederile art. 43 şi 44, Banca Naţională a României aplică sancţiuni administrative şi/sau măsuri sancţionatoare, potrivit prezentei legi. Sancţiunile administrative şi/sau măsurile sancţionatoare pot fi aplicate în cazurile în care se constată că o entitate prevăzută la alin. (1) şi/sau oricare dintre administratorii sau directorii entităţii sau persoanele prevăzute la alin. (6) lit. f) se fac vinovate, după caz, vinovaţi de următoarele fapte:

a) nerespectarea măsurilor de supraveghere dispuse de Banca Naţională a României;

b) nefurnizarea, furnizarea cu întârziere sau furnizarea de date şi informaţii eronate către Banca Naţională a României, în cadrul exercitării atribuţiilor acesteia de supraveghere şi control;

c) încălcarea gravă, repetată, sistematică — sau o combinaţie a acestora — a prevederilor art. 6 alin. (1)—(3), art. 7 alin. (1)—(5) şi (7), art. 8 alin. (1), (3), (4), (9), (12) şi (14), art. 9 alin. (1), art. 10, art. 11, art. 13 alin. (1) şi (3), art. 14—16, art. 17 alin. (1)—(3), alin. (6)—(14), art. 17¹ alin. (1) şi (2), art. 18 alin. (2), (3), (6) şi (8), art. 19 alin. (4), (7), (10) şi (11), art. 21 alin. (1)—(3), art. 23 alin. (1)—(3), (5) şi (6), art. 24 alin. (1)—(7) şi (9), art. 25, art. 26 alin. (5), art. 29 alin. (4) şi art. 33 alin. (1)—(3);

d) obstrucţionarea persoanelor împuternicite de conducerea Băncii Naţionale a României să efectueze acţiuni de supraveghere şi control;

e) iniţierea sau continuarea relaţiei de afaceri sau executării unor tranzacţii cu încălcarea prevederilor prezentei legi;

f) încălcările prevăzute la art. 18 din Regulamentul (UE) 2015/847.”

62. La articolul 27 alineatul (8), litera e) se modifică şi va avea următorul cuprins:

„e) retragerea aprobării acordate directorilor şi/sau administratorilor entităţii sau, după caz, a persoanelor prevăzute la alin. (6) lit. f).”

63. La articolul 27 alineatul (9), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) radierea instituţiei financiare nebankare din registrul ţinut de Banca Naţională a României şi, implicit, interzicerea desfăşurării activităţii de creditare.”

64. La articolul 27, alineatele (12), (13) şi (16) se modifică şi vor avea următorul cuprins:

„(12) Sancţiunea administrativă prevăzută la alin. (8) lit. d) şi măsura sancţionatoare prevăzută la alin. (9) lit. b) se aplică, distinct de sancţiunea aplicabilă persoanei juridice, persoanelor având această calitate cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective şi-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilităţile care decurg din îndatoririle funcţiei lor stabilite conform legislaţiei aplicabile societăţilor, reglementărilor emise în aplicarea prezentei legi şi cadrului de reglementare intern.

(13) Actele prin care sunt dispuse măsurile de supraveghere, sancţiunile administrative şi măsurile sancţionatoare prevăzute la alin. (6), (8), (9) şi (17) se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorul Băncii Naţionale a României, cu excepţia celor prevăzute la alin. (8) lit. e) şi la alin. (9) lit. c) şi d), a căror aplicare este de competenţa Consiliului de administraţie al Băncii Naţionale a României.

(16) Banca Naţională a României supraveghează, pe bază de risc, dacă activităţile desfăşurate prin agenţii şi distribuitorii din România ai instituţiilor emitente de monedă electronică şi instituţiilor de plată din alte state membre se derulează cu respectarea prevederilor legale incidente în materie de prevenire şi combatere a spălării banilor şi finanţării terorismului, inclusiv dacă există şi sunt adecvate mijloacele şi mecanismele de conformare.”

65. La articolul 27, după alineatul (16) se introduce un nou alineat, alineatul (16¹), cu următorul cuprins:

„(16¹) În aplicarea alin. (16), în cazul constatării unor deficiențe, precum și în cazul nerespectării dispozițiilor art. 32, Banca Națională a României transmite informațiile relevante către autoritatea competentă din statul membru de origine al instituției financiare care derulează activitatea prin agent sau distribuitor.”

66. La articolul 27, alineatele (17) și (18) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(17) În cazul identificării în cadrul activităților desfășurate prin agenții și distribuitorii prevăzuți la alin. (16) a unor deficiențe grave care necesită soluții imediate și în cazul în care deficiențele asupra cărora autoritatea competentă din statul membru de origine a fost informată potrivit alin. (16¹) nu au fost remediate, Banca Națională a României poate lua următoarele măsuri temporare:

a) plafonarea volumului tranzacționat total la nivel de agent sau distribuitor, pe client sau pe produs;

b) dispunerea prezentării unui plan de restabilire a conformității cu cerințele legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului;

c) solicitarea îmbunătățirii cadrului de administrare a riscurilor, a procedurilor, proceselor și controalelor implementate în vederea respectării dispozițiilor legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului;

d) suspendarea derulării activității instituției emitente de monedă electronică sau instituției de plată din alt stat membru prin distribuitor sau agent;

e) plafonarea valorii maxime a transferurilor/monedei electronice vândute unui client/unitate de timp.

(18) Măsurile prevăzute la alin. (17) lit. a), d) și e) pot fi impuse până la remedierea deficiențelor identificate, dar fără a depăși un an.”

67. La articolul 29, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Mecanismele prevăzute la art. 23 alin. (5) și (6) trebuie implementate și în scopul aplicării art. 21 din Regulamentul (UE) 2015/847.”

68. La articolul 30, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Autorizarea caselor de schimb valutar care solicită să desfășoare activități de schimb valutar pentru persoane fizice și de încasare a cecurilor de călătorie, precum și a entităților care dețin în administrare structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare turistică, ce solicită să desfășoare operațiuni de cumpărare de valute de la persoane fizice și de încasare a cecurilor de călătorie, se realizează de către Ministerul Finanțelor Publice, prin Comisia de autorizare a activității de schimb valutar, denumită în continuare *Comisia*.”

69. La articolul 30, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (11)—(13), cu următorul cuprins:

„(1¹) Casele de schimb valutar și entitățile care dețin în administrare structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare turistică autorizate sau care solicită să fie autorizate pentru desfășurarea activităților de schimb valutar prevăzute de prezenta lege pot solicita autorizarea și pentru activitatea de încasare a cecurilor de călătorie.

(1²) Casele de schimb valutar și entitățile care dețin în administrare structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare turistică prevăzute la alin. (1) desfășoară activitățile pentru care au fost autorizate numai prin intermediul punctelor de schimb valutar, care în prealabil au fost supuse înregistrării la Comisie.

(1³) În cadrul activității de schimb valutar desfășurate, casele de schimb valutar și entitățile care dețin în administrare structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare turistică prevăzute la alin. (1) eliberează persoanelor fizice sume numai sub formă de numerar.”

70. La articolul 30, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Componenta Comisiei prevăzute la alin. (1) se stabilește prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului afacerilor interne, al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al președintelui Oficiului, din structura acesteia făcând parte cel puțin câte un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice, al Ministerului Afacerilor Interne, al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al Oficiului.”

71. La articolul 30, alineatul (5) se abrogă.

72. După articolul 30 se introduce un nou articol, articolul 30¹, cu următorul cuprins:

„Art. 30¹. — (1) Autorizarea și/sau înregistrarea furnizorilor de servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare și furnizorilor de portofele digitale se realizează de către Comisia prevăzută la art. 30 alin. (1).

(2) Dispozițiile legale referitoare la procedura aprobării tacite nu se aplică în cadrul procedurii de autorizare și/sau de înregistrare a entităților prevăzute la alin. (1).

(3) Autoritatea pentru Digitalizarea României va emite un aviz tehnic pentru furnizorii de servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare și furnizorii de portofele digitale, cu plata unei taxe.

(4) Procedura de autorizare și/sau de înregistrare, precum și procedura de acordare și retragere a avizului tehnic se stabilește prin hotărâre a Guvernului, elaborată de Ministerul Finanțelor Publice împreună cu Autoritatea pentru Digitalizarea României și cu Oficiul, cu avizul Ministerului Afacerilor Interne și al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(5) Poate dobândi calitatea de furnizor de servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare sau furnizor de servicii de portofele digitale persoana juridică de drept român înființată potrivit legislației în vigoare și care îndeplinește condițiile stabilite prin hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (4) sau persoana juridică constituită legal și autorizată/înregistrată de autoritățile competente într-un stat membru al Uniunii Europene sau în statele semnatare ale Acordului privind Spațiul Economic European sau din Confederația Elvețiană.

(6) Un furnizor de servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare sau furnizor de servicii de portofele digitale, autorizat/înregistrat într-un stat membru al Uniunii Europene sau în statele semnatare ale Acordului privind Spațiul Economic European sau din Confederația Elvețiană, poate presta pe teritoriul României serviciile prevăzute prin autorizație/înregistrare în baza notificării transmise Comisiei de autoritatea competentă din statul de origine și a răspunsului primit la această notificare din partea Comisiei.

(7) Entitățile prevăzute la alin. (6) vor notifica Comisiei datele de identificare ale reprezentantului autorizat, care trebuie să aibă domiciliul pe teritoriul României, care este împuternicit pentru încheierea contractelor în numele persoanei străine și pentru reprezentare în fața autorităților de stat și a instanțelor din România. Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească reprezentantul autorizat vor fi reglementate în hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (4).

(8) Procedura de notificare și documentele necesare sunt stabilite prin hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (4).

(9) Furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice — furnizorii de servicii internet, de servicii de telefonie fixă sau mobilă, furnizorii de servicii radio sau TV și de servicii prin cablu, astfel cum sunt definiți în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, sunt obligați să respecte deciziile Comisiei referitoare la restricționarea accesului către site-urile furnizorilor de servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare și ale furnizorilor de servicii de portofele

digitale neautorizați/neînregistrați în România, într-un stat membru al Uniunii Europene sau în statele semnatare ale Acordului privind Spațiul Economic European sau în Confederația Elvețiană, precum și pe cele referitoare la reclama și publicitatea acestor tipuri de servicii oferite de furnizorii de servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare și de furnizorii de portofele digitale neautorizați/neînregistrați în România, într-un stat membru al Uniunii Europene sau în statele semnatare ale Acordului privind Spațiul Economic European sau în Confederația Elvețiană.”

73. La articolul 31, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Este interzisă desfășurarea activităților fără autorizare sau înregistrare de către următoarele entități: case de schimb valutar și entități care dețin în administrare structuri de primire turistice cu funcțiuni de cazare turistică prevăzute la art. 30 alin. (1), furnizori de servicii de jocuri de noroc, furnizori de servicii pentru fiducii, societăți și alte entități sau construcții juridice, furnizorii de servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare, precum și furnizorii de portofele digitale.

(3) Autoritățile cu atribuții de autorizare sau înregistrare, precum și organismele de autoreglementare au obligația de a adopta măsurile necesare, în ceea ce privește entitățile raportoare prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. e), f) și h), pentru a împiedica persoanele condamnate definitiv pentru infracțiunea de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului să dețină o funcție de conducere în cadrul acestor entități sau să fie beneficiarii reali ai acestora.”

74. La articolul 32, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) În situațiile prevăzute de Regulamentul delegat (UE) 2018/1.108 al Comisiei din 7 mai 2018 de completare a Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului cu standarde tehnice de reglementare privind criteriile pentru desemnarea punctelor centrale de contact pentru emitenții de monedă electronică și prestatorii de servicii de plată, precum și cu norme privind funcțiile acestora, emitenții de monedă electronică și prestatorii de servicii de plată autorizați în alte state membre care desfășoară activitate pe teritoriul României în baza dreptului de stabilire sub altă formă decât prin intermediul unei sucursale, potrivit legislației aplicabile, stabilesc un punct unic de contact pe teritoriul României.

(3) Punctul unic de contact îndeplinește funcțiile prevăzute de Regulamentul delegat (UE) 2018/1.108.”

75. La articolul 32, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (4), (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(4) În aplicarea prevederilor art. 3 alin. (2) din Regulamentul delegat (UE) 2018/1.108, instituțiile autorizate în alte state membre care prestează pe teritoriul României servicii de remitere de bani prin intermediul agenților și instituțiile emitente de monedă electronică autorizate în alte state membre care desfășoară activitate pe teritoriul României prin intermediul distribuitorilor stabilesc un punct unic de contact pe teritoriul României.

(5) În termen de 5 zile de la data începerii activității, instituțiile prevăzute la alin. (4) comunică Băncii Naționale a României datele de contact ale punctului unic de contact.

(6) În condițiile prevăzute la art. 3 alin. (4) din Regulamentul delegat (UE) 2018/1.108, Banca Națională a României poate solicita unei instituții de plată ori unei instituții emitente de monedă electronică autorizate în alte state membre care desfășoară activitate pe teritoriul României prin intermediul agenților să stabilească un punct unic de contact pe teritoriul României.”

76. La articolul 34, alineatele (2), (3), (5), (6) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Oficiul informează de îndată Serviciul Român de Informații cu privire la suspiciuni de finanțare a terorismului.

(3) Oficiul informează organele de urmărire penală cu privire la indicii de săvârșire a altor infracțiuni decât cele de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(5) Dacă Oficiul nu constată existența unor indicii de spălare a banilor, suspiciuni de finanțare a terorismului sau indicii de săvârșire a altor infracțiuni decât cele de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, informațiile sunt păstrate în evidență timp de 10 ani de la momentul înregistrării în Oficiu. Dacă informațiile confidențiale primite în baza art. 6 și 33 păstrate în evidență nu sunt valorificate și completate timp de 10 ani, acestea se distrug și se șterg de drept din bazele de date.

(6) Identitatea persoanei fizice care a informat persoana fizică desemnată în conformitate cu art. 23 alin. (1), precum și a persoanei fizice ce a sesizat Oficiul nu poate fi dezvăluită în cuprinsul informării.

(10) Documentele transmise de Oficiu nu pot fi folosite ca probe în cadrul unor proceduri judiciare, civile sau administrative, cu excepția aplicării prevederilor art. 27, art. 33 alin. (6) și art. 43.”

77. La articolul 36, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Schimbul de informații prevăzut la alin. (1) se realizează în mod spontan sau la cerere, cu promptitudine, fără deosebire de tipul de infracțiuni generatoare de bunuri supuse spălării banilor și chiar dacă tipul acestora nu a fost identificat la momentul efectuării schimbului de informații.

(3) Informațiile deținute de Oficiu de la o unitate de informații financiare prevăzută la alin. (1) pot fi transmise doar autorităților prevăzute la art. 34 alin. (1)—(3), numai cu autorizația prealabilă a unității de informații financiare care a furnizat informațiile, și pot fi utilizate numai în scopul pentru care au fost solicitate.”

78. La articolul 36, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (10), cu următorul cuprins:

„(10) Oficiul desemnează cel puțin o persoană de contact, responsabilă pentru primirea solicitărilor de informații din partea unităților de informații financiare din alte state membre.”

79. După articolul 36 se introduce un nou articol, articolul 36¹, cu următorul cuprins:

„Art. 36¹. — (1) Autoritățile și instituțiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a), b) și d) nu interzic sau nu pun condiții nerezonabile ori care sunt restrictive în mod nejustificat în ceea ce privește acordarea de asistență sau schimbul de informații, în domeniul de aplicare al prezentei legi, cu autoritățile competente din statele membre.

(2) Autoritățile și instituțiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a), b) și d) nu refuză o cerere de asistență în domeniul de aplicare al prezentei legi pe motiv că:

- cererea implică și aspecte fiscale;
- dreptul intern impune entităților raportoare să păstreze secretul sau confidențialitatea, cu excepția acelor cazuri în care se aplică prevederile art. 9 alin. (3);
- există o anchetă, o investigație sau o procedură în curs de desfășurare, cu excepția cazului în care asistența ar împiedica ancheta, investigația sau procedura în cauză;
- natura sau statutul autorității competente solicitante cu atribuții similare este diferit de cel al autorității sau instituției competente căreia i se adresează solicitarea.”

80. La articolul 37, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Aplicarea prevederilor art. 6 și 7, art. 23 alin. (5) și alin. (6) lit. d) de către entitățile raportoare, directori sau angajați ai acestora nu constituie încălcarea unei restricții

de divulgare impuse prin contract sau printr-un act cu putere de lege ori act administrativ și nu atrage niciun fel de răspundere pentru entitatea raportoare sau angajații acesteia, chiar și în împrejurarea în care aceștia nu au cunoscut cu precizie tipul de activitate infracțională ori de încălcare de orice natură a prezentei legi și indiferent dacă respectiva activitate a avut loc sau nu.

(2) Entitățile raportoare sunt obligate să asigure protecția din punct de vedere juridic a angajaților și a reprezentanților lor care raportează, fie la nivel intern, fie către Oficiu, suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, față de expunerea la amenințări, la represalii sau la acțiuni ostile, în special la acțiuni nefavorabile sau discriminatorii la locul de muncă, inclusiv să asigure confidențialitatea cu privire la identitatea acestora.”

81. La articolul 38, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Entitățile raportoare, organele de conducere, de administrare și de control ale entității raportoare, directorii și angajații acestora au obligația de a nu transmite, în afara condițiilor prevăzute de lege, informațiile deținute în legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului și de a nu divulga clienților vizați sau terților faptul că informațiile sunt în curs de transmitere, au fost sau vor fi transmise în conformitate cu art. 6 sau că este în curs sau ar putea fi efectuată o analiză privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului.”

82. După articolul 38 se introduce un nou articol, articolul 38¹, cu următorul cuprins:

„Art. 38¹. — (1) Persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a)—d), precum și auditorii sau experții care acționează în numele autorităților respective sunt obligați să respecte secretul profesional.

(2) Fără a aduce atingere cazurilor care intră sub incidența dreptului penal, informațiile confidențiale pe care persoanele menționate la alin. (1) le obțin în cursul îndeplinirii atribuțiilor lor în temeiul prezentei legi pot fi divulgate numai sub formă de rezumat sau în formă agregată, astfel încât să nu se poată identifica instituțiile de credit și instituțiile financiare individuale.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu împiedică schimbul de informații între:

a) autoritățile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a)—d);

b) autoritățile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a)—d) și autoritățile similare din statele membre, inclusiv Banca Centrală Europeană acționând în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1.024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit. Schimbul de informații este supus condițiilor privind secretul profesional menționate la alin. (1) și (2).

(4) Autoritățile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a)—d) care primesc informațiile confidențiale menționate la alin. (2) folosesc aceste informații numai în următoarele scopuri:

a) pentru îndeplinirea atribuțiilor lor în temeiul prezentei legi sau al altor acte legislative în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, al reglementării prudențiale și al supravegherii instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare, inclusiv pentru aplicarea de sancțiuni;

b) într-o cale de atac împotriva unei decizii a autorității competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare, inclusiv acțiuni în justiție;

c) în acțiunile în justiție inițiate în temeiul unor dispoziții speciale prevăzute de dreptul Uniunii Europene adoptat în domeniul prezentei legi sau în domeniul reglementării prudențiale și supravegherii instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare.

(5) Autoritățile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a)—d) cooperează între ele în sensul prezentei legi, în cea mai mare măsură posibilă, indiferent de natura sau de statutul lor. Această

cooperare include, de asemenea, posibilitatea de a desfășura anchete în numele unei autorități competente solicitante, în cadrul competențelor autorității competente căreia i se adresează solicitarea, precum și schimbul ulterior al informațiilor obținute în urma anchetelor respective.

(6) Autoritățile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. a)—d) pot încheia acorduri de cooperare care prevăd colaborarea și schimburile de informații confidențiale cu autoritățile competente din țările terțe cu atribuții similare. Acordurile de cooperare respective sunt încheiate pe bază de reciprocitate și doar cu condiția ca informațiile dezvăluite să fie supuse unei garanții a respectării secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la alin. (1). Informațiile confidențiale transmise în temeiul acordurilor de cooperare respective sunt utilizate în scopul îndeplinirii sarcinii de supraveghere de către autoritățile în cauză.

(7) În cazul în care informațiile transmise provin dintr-un alt stat membru, acestea pot fi divulgate doar cu acordul explicit al autorității competente care le-a transmis și, după caz, numai în scopurile pentru care autoritatea respectivă și-a dat acordul.”

83. La articolul 39, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2)¹, cu următorul cuprins:

„(2)¹ Oficiul efectuează analiza tranzacțiilor suspecte:

a) la sesizarea oricăreia dintre persoanele prevăzute la art. 5;

b) din oficiu, când ia cunoștință pe orice cale despre o tranzacție suspectă.”

84. La articolul 39 alineatul (3), literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) evaluează, prelucrează și analizează în regim de confidențialitate informațiile primite;

e) dispune, în condițiile legii, suspendarea tranzacțiilor și poate dispune revocarea măsurii suspendării, în temeiul prevederilor prezentei legi;”

85. La articolul 40, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Președintele Oficiului poate delega, prin ordin, în condițiile legii, atribuții și sarcini vicepreședintelui, precum și altor persoane din conducerea structurilor Oficiului, împuternicite în acest scop.”

86. La articolul 41, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Personalul Oficiului trebuie să fie absolvenți ai unei instituții de învățământ superior cu specializare economică sau juridică ori absolvenți cu studii medii, după caz, cu vechimea prevăzută de lege. Pentru activitatea informatică se pot angaja și absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior în specializarea matematică sau informatică, domeniul științelor ingineresti (calculatoare și tehnologia informației, electronică și telecomunicații, inginerie electrică, ingineria sistemelor) sau domeniul științelor economice (cibernetică, statistică și informatică economică). Pentru activitatea în domeniul relațiilor internaționale se pot angaja și absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior în domeniul limbilor străine/științelor administrative/comunicare, în funcție de necesități.”

87. La articolul 43 alineatul (1), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) și (3), art. 8 alin. (1), (3), (4) și (14), art. 9 alin. (1) și (2), art. 10, art. 11 alin. (1), (4)—(7), (8), (8¹) și (9), art. 13 alin. (1)—(7), art. 14—16, art. 17 alin. (1)—(3) și (6)—(14), art. 17¹, art. 18 alin. (2), (6) și (8), art. 19 alin. (1)—(4) și (11), art. 21 alin. (1)—(3), art. 23 alin. (1)—(3), (5) și (6), art. 24 alin. (1)—(7) și (9), art. 26 alin. (5).

.....
c) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 7 alin. (1)—(5) și (7), art. 8 alin. (12), art. 26 alin. (4) și art. 33 alin. (2)—(4);”

88. La articolul 43 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) încălcările prevăzute la art. 18 din Regulamentul (UE) 2015/847;”.

89. La articolul 43, alineatele (2), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru persoanele fizice, contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a), d), g) și h) se sancționează cu avertisment sau amendă de la 25.000 lei la 150.000 lei, contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. b) se sancționează cu avertisment sau amendă de la 20.000 lei la 120.000 lei, iar contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. c), e) și f) se sancționează cu avertisment sau amendă de la 10.000 lei la 90.000 lei.

.....
(4) Prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică sancțiunilor prevăzute la alin. (2), (3), (5) și (6).

(5) În situația în care oricare dintre contravențiile de la alin. (1) este săvârșită de o entitate raportoare, alta decât cele supravegheate de Banca Națională a României, și dacă aceasta este gravă, repetată, sistematică sau o combinație a acestora, fără a fi săvârșită în astfel de condiții încât să constituie infracțiune, limitele superioare ale amenzilor prevăzute la alin. (2) și (3) se majorează astfel:

a) pentru persoanele juridice, cu 5.000.000 lei;

b) pentru persoanele fizice, cu 50.000 lei.”

90. La articolul 43, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) În situația în care oricare dintre contravențiile de la alin. (1) este săvârșită de o instituție financiară, alta decât cele supravegheate de Banca Națională a României, limitele superioare ale amenzilor prevăzute la alin. (2) și (3) se majorează astfel:

a) pentru persoanele juridice, până la 10% din cifra de afaceri anuală totală, calculată pe baza ultimelor situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere, dar nu mai puțin de 23.000.000 lei;

b) pentru persoanele fizice, până la 23.000.000 lei.”

91. La articolul 44, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În măsura în care nu se dispune altfel, contravențiilor prevăzute de prezenta lege le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 8, 13, 28 și 29.”

92. La articolul 46, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Prevederile alin. (1)—(3) sunt aplicabile și în cazul sancțiunilor contravenționale/administrative aplicate pentru încălcarea Regulamentului (UE) 2015/847.”

93. La articolul 56, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Declarația prevăzută la alin. (1) poate avea formă de înscris sub semnătură privată ori formă electronică și poate fi transmisă la oficiul registrului comerțului fără nicio altă formalitate, prin mijloace electronice, cu semnătură electronică sau prin servicii de poștă și curier. Declarația pe propria răspundere poate fi dată și în formă autentică, certificată de avocat sau dată în fața reprezentantului oficiului registrului comerțului.”

94. La articolul 56, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Obligația prevăzută la alin. (1) este îndeplinită și prin includerea, la înmatriculare, în actul constitutiv, a datelor de identificare a beneficiarilor reali și a modalităților în care se exercită controlul asupra persoanei juridice. Modificarea ulterioară a datelor de identificare a beneficiarilor reali nu instituie

obligația întocmirii unui act modificator la actul constitutiv, declararea acestora îndeplinindu-se în condițiile alin. (1).”

Art. II. — (1) Persoanele care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență ocupă funcția de muncitor necalificat (femeie de serviciu) în cadrul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor se consideră reîncadrate pe funcția de îngrijitor clădiri.

(2) Personalul contractual încadrat pe funcțiile de șofer și îngrijitor din cadrul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor rămâne încadrat și beneficiază de drepturile salariale stabilite conform anexei nr. VIII — Administrație — cap. II lit. C — Alte funcții comune din sectorul bugetar din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 30¹ alin. (4) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, entitățile prevăzute la art. 30¹ alin. (1) din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, au obligația autorizării și/sau înregistrării conform prezentei legi.

Art. IV. — Instituțiile autorizate în alte state membre care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență prestează pe teritoriul României servicii de remitere de bani prin intermediul agenților și instituțiile emitente de monedă electronică autorizate în alte state membre care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență desfășoară activitate pe teritoriul României prin intermediul distribuitorilor se conformează în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a acesteia la cerințele prevăzute la art. 32 alin. (4) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, și comunică Băncii Naționale a României datele de contact ale punctului unic de contact.

Art. V. — La articolul 218 alineatul (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) autoritățile din statele membre responsabile cu supravegherea entităților raportoare enumerate la art. 2 alin. (1) pct. 1 și 2 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului, pentru a asigura respectarea directivei respective.”

Art. VI. — Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Obligația instituțiilor de credit, instituțiilor de plată și instituțiilor emitente de monedă electronică de a furniza informații

Art. 61. — (1) Instituțiile de credit, instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică au obligația ca, la solicitarea organului fiscal central, să comunice, pentru fiecare titular care face subiectul solicitării, toate rulajele și/sau soldurile conturilor deschise la acestea, precum și informațiile și documentele privind operațiunile derulate prin respectivele conturi.

(2) Instituțiile de credit, instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică sunt obligate să comunice organului fiscal central, zilnic, următoarele informații:

a) lista titularilor persoane fizice, juridice sau altor entități fără personalitate juridică ce deschid ori închid conturi bancare sau de plăți, persoanelor care dețin dreptul de semnătură pentru conturile deschise la acestea, persoanelor care pretind că acționează în numele clientului, beneficiarilor reali ai titularilor de cont, împreună cu datele de identificare prevăzute la art. 15 alin. (1) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, sau cu numerele unice de identificare atribuite fiecărei persoane/entități, după caz, precum și cu informațiile privind numărul IBAN și data deschiderii și închiderii pentru fiecare cont în parte;

b) lista persoanelor care au închiriat casete de valori, însoțite de datele de identificare prevăzute la art. 15 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau de numerele unice de identificare atribuite fiecărei persoane/entități, după caz, împreună cu datele referitoare la încetarea contractelor de închiriere.

(3) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor transmite lunar către A.N.A.F. rapoartele pentru tranzacții cu sume în numerar, rapoartele privind transferurile externe în și din conturi și rapoartele privind activitățile de remitere de bani primite de la entitățile raportoare care au obligația transmiterii informațiilor respective către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 11 alin. (3), informațiile obținute potrivit alin. (1) și (3) sunt utilizate doar în scopul îndeplinirii atribuțiilor specifice ale organului fiscal central.

(5) Instituțiile de credit, instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică păstrează informațiile prevăzute la alin. (2) pentru o perioadă de 10 ani de la data încetării relației de afaceri cu clientul ori de la data efectuării tranzacției ocazionale.

(6) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

2. După articolul 61 se introduce un nou articol, articolul 611, cu următorul cuprins:

„Registrul central electronic pentru conturi de plăți și conturi bancare

Art. 611. — (1) Pe baza datelor și informațiilor primite conform art. 61, A.N.A.F. organizează și operaționalizează Registrul central electronic pentru conturi de plăți și conturi bancare identificate prin IBAN.

(2) Registrul prevăzut la alin. (1) permite identificarea, în timp util, a tuturor persoanelor fizice sau juridice care dețin sau controlează conturi de plăți și conturi bancare identificate prin IBAN, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului sau casete de valori deținute la o instituție de credit de pe teritoriul României.

(3) Următoarele informații sunt accesibile prin intermediul registrului prevăzut la alin. (1):

a) pentru titularul de cont-client, persoanele care dețin dreptul de semnătură pentru conturile deschise și orice persoană care pretinde că acționează în numele clientului: numele, însoțit de celelalte date de identificare prevăzute la art. 15 alin. (1) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, sau de numărul unic de înregistrare în cazul nerezidenților, după caz;

b) pentru beneficiarul real al titularului de cont-client: numele, însoțit de celelalte date de identificare prevăzute la art. 15 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau de numărul unic de înregistrare în cazul nerezidenților, după caz;

c) pentru contul bancar sau de plăți: numărul IBAN și data deschiderii și închiderii contului;

d) pentru casetele de valori: numele concesionarului, însoțit de celelalte date de identificare prevăzute la art. 15 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau de numărul unic de identificare în cazul nerezidenților, după caz, și durata perioadei de concesionare.

(4) Organul fiscal central, la cererea justificată a organului fiscal local sau a altei autorități publice centrale și locale, transmite informațiile de la alin. (3) lit. a) și c) în scopul îndeplinirii de către aceste autorități a atribuțiilor prevăzute de lege.

(5) Autoritățile și instituțiile prevăzute la art. 1 din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, au acces la informațiile din registrul prevăzut la alin. (1) pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin acestora în temeiul Legii nr. 129/2019, respectiv în domeniul combaterii spălării banilor sau al finanțării terorismului. Informațiile din registrul prevăzut la alin. (1) sunt direct accesibile, fără întârziere și fără a fi filtrate Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

(6) Solicitarea și transmiterea de informații prevăzute la alin. (4), precum și accesul la informații prevăzute la alin. (5) se fac prin intermediul unui sistem informatic, pe bază de protocol încheiat de autoritățile și instituțiile respective cu A.N.A.F. Informațiile cu privire la încheierea protocoalelor dintre autoritățile și instituțiile prevăzute la art. 1 din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare, sau dintre alte autorități publice centrale sau locale și A.N.A.F., vor fi publicate atât pe pagina proprie de internet a instituțiilor/autorităților respective, cât și pe pagina de internet a A.N.A.F.

(7) Informațiile prevăzute în registrul prevăzut la alin. (1) sunt păstrate pentru o perioadă de zece ani de la încetarea relației de afaceri dintre entitățile prevăzute la art. 61 alin. (1) și clienți.

(8) Organizarea și funcționarea registrului prevăzut la alin. (1) se stabilește prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

Art. VII. — La articolul 12 alineatul (5) litera a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 octombrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, după punctul (iv) se introduce un nou punct, punctul (v), cu următorul cuprins:

„(v) autoritățile sau organismele naționale și din alte state membre responsabile cu supravegherea instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. 1 și 2 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei pentru a asigura respectarea Directivei respective;”.

Art. VIII. — (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică au obligația de a transmite organului fiscal central lista titularilor persoane fizice, juridice sau a altor entități fără personalitate juridică care au deschise conturi la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, precum și celelalte informații prevăzute la art. 61 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, privitoare la identitatea persoanelor și la numărul IBAN.

(2) Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la art. 61¹ alin. (8) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se emite în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) În termen de 10 zile de la operaționalizarea registrului prevăzut la art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică au obligația de a transmite organului fiscal central toate informațiile prevăzute la alin. (1) privitoare la persoanele fizice, juridice sau alte entități fără personalitate juridică care au deschis conturi între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență până la data raportării.

(4) Ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului afacerilor interne, al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor, prevăzut la art. 30 alin. (3) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se emite în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Hotărârea Guvernului prevăzută la art. 30¹ alin. (4) din Legea nr. 129/2019, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se emite în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) Ordinul comun al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor și al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la art. 7 alin. (8) din Legea nr. 129/2019, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se emite în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(7) Ordinele ministrului justiției și ordinezle președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzute la art. 19 alin. (72) și (82) din Legea nr. 129/2019, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se emit în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(8) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Registrul beneficiarilor reali ai societăților ținut la Oficiul Național al Registrului Comerțului devine Registrul beneficiarilor reali.

★

Prezenta ordonanță de urgență transpune Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 156 din 19 iunie 2018.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cițu
Președintele Oficiului Național de Prevenire
și Combateră a Spălării Banilor,
Daniel-Marius Staicu
Ministrul muncii și protecției sociale,
Victoria Violeta Alexandru
p. Ministrul afacerilor interne,
Raed Arafat,
secretar de stat
p. Ministrul culturii,
Camelia Marcu,
secretar general
p. Ministrul afacerilor externe,
Cornel Feruță,
secretar de stat

București, 1 iulie 2020.
Nr. 111.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

